

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง และการรณรงค์ต่อต้านพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตดุสิต กทม.

The Factors Affection to Behavioral Risk
and the Campaign for Resist Drug using Behavioral
of Secondary School Students from Dusit District
of Bangkok

มนต์หัทธ์ ทองสีมา, จำเอกหญิง*

Monnat Thongsima

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง และการรณรงค์ต่อต้านพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตดุสิต กทม. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตดุสิต กทม. จำนวน 351 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9766 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ ยาเสพติดในระดับมากที่สุด สื่อมวลชน การศึกษาระดับความพึงพอใจหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ในระดับมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมออกแบบโปสเตอร์รณรงค์ต่อต้าน ยาเสพติดของนักเรียนช่วยลดปัญหา ยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงได้ โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคย และเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดต่อ พฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติด พบว่าทั้ง 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง, ครอบครัว, เพื่อน, โรงเรียน ชุมชน, เศรษฐกิจ และสื่อมวลชน ซึ่งปัจจัยเสี่ยงที่มี

* นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการสื่อสารพัฒนการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Majoring in Development Communication, Faculty of Humanities, Ramkhamhang University

อิทธิพลต่อกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่ากลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ($p < 0.05$) โดยปัจจัยที่มีระดับความเสี่ยงต่อกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชน

คำหลัก: พฤติกรรมเสี่ยง, การรณรงค์, นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

The research was a quantitative research to study the factors affection to behavioral risk and the campaign for resist drug using behavioral of secondary school students from Dusit district of Bangkok. The group sample is the secondary school students from Dusit district of Bangkok. The number of sample is amount 351 persons. The rating scale questionnaire is used as research instrument. The reliability value of research instrument is equals to 0.9766. The result found that mass media factors are the factors that affect drug using behavior at the highest level. The participation in poster designing for the campaign to against drug using can create the most satisfaction to the students. This activity can helps to reduce drug issue of the risk juvenile. To be compare with the attraction behavioral in drug using, between the group of students that never participated the campaign and the group of students that had participated the campaign before. The researcher found that all 7 factors are the following: personal factor, family factor, friend factor, school related factor, community factor, economy factor, mass media factors have more influence in the group of students that never participated the campaign than the group that had participated in drug using campaign than the group that had participated in drug using campaign before ($0 < 0.05$). Mass media factor is the factor that affect to the group of students who never participated in drug using campaign before.

Keywords: Behavioral risk, the Campaign, Secondary school students

บทนำ

สถานการณ์ปัจจุบัน ปัญหายาเสพติดยังคงเป็นภัยร้ายแรงต่อโครงสร้างสังคมไทยและประเทศชาติอยู่ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของประชากรและสถาบันทางสังคมแล้ว ยังกระทบถึงความมั่นคงของชาติอีกด้วย ปัญหาเหล่านี้กำลังได้รับความสนใจเอาใจใส่จากผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งฝ่ายการเมือง ข้าราชการประจำ และองค์กรเอกชนหลายองค์กรด้วยกันอย่างไม่เคยมีมาก่อน เพราะปัญหาเหล่านี้ไม่ใช่ปัญหาเฉพาะบุคคล หรือเฉพาะชุมชนเท่านั้น แต่เป็นปัญหาที่หากไม่ได้รับการแก้ไขจะทำให้สังคมเกิดปัญหาต่อเนื่องตามมา เพราะสมาชิกในสังคมนั้นติดยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่ ท่านทั้งหลายคงจะปฏิเสธความรับผิดชอบร่วมกันไม่ได้ว่า ในที่สุดคนรอบข้างของท่านส่วนใหญ่เป็นผู้ติดยาเสพติด และสักวันหนึ่งคนในครอบครัวของท่าน หากไม่มีภูมิคุ้มกันที่ดีพอจากครอบครัวที่อบอุ่น อาจตกเป็นทาสของยาเสพติดได้ ทุก ๆ คนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ต้องถือเป็นหน้าที่โดยตรงที่จะร่วมมือกัน ศึกษาหาความรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด ให้คำแนะนำบุตรหลานหรือวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยง ให้ทราบกลยุทธ์ต่าง ๆ ของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตลอดจนการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับบุตรหลานด้วยการทำให้ครอบครัวอบอุ่น หากครอบครัวมีพลังในการต่อต้าน การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้แล้ว จะเป็นชัยชนะอย่างยั่งยืน

รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ และยกระดับเป็นวาระแห่งภูมิภาค เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ผู้ที่เข้ารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชน และวัยรุ่นงาน แนวโน้มอายุลดลงสู่กลุ่มเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนอายุ 7-19 ปี ซึ่งมีเกือบ 12 ล้านคน ทั้งในและนอกระบบการศึกษา เช่น โซเซียลมีเดีย (ประดิษฐ์ สนิทวรรณรงค์, 2556)

การแพร่ระบาดของยาเสพติดกำลังทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งกำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่และเป็นอนาคตของชาติ ถือเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด ดังนั้นต้องส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง เนื่องจากสถาบันครอบครัว เป็นสถาบันที่สำคัญ ที่มีผลทำให้เกิดการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด แต่ในทางกลับกัน หากครอบครัวมีปัญหา ก็จะเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กหาทางออกด้วยการพึ่งยาเสพติด ในขณะที่เดียวกันสังคมต้องมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อผู้ที่เคยติดยาเสพติด เพื่อให้โอกาสในการกลับคืนสู่สังคม และเมื่อบุคคลเหล่านี้มีที่ยืนอย่างมั่นคงในสังคมแล้ว

ก็จะเป็นการปิดประตู ที่ทำให้ไม่กลับไปสู่เส้นทางแห่งความมืดนั้นได้อีก (ศูนย์
สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556, หน้า 8)

นอกจากนี้ทางนิต้าโพล ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนในปี 2555
เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดในวัยรุ่น ปัจจุบันอยู่ในระดับรุนแรงค่อนข้างมากถึง
มากที่สุด ร้อยละ 90.4 (โดยมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 53.26 และค่อนข้างมากอยู่ที่
ร้อยละ 37.14) ส่วนมาตรการที่รัฐบาลควรนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาเสพติดนั้น
ร้อยละ 59.96 เห็นว่าควรเพิ่มบทลงโทษ ร่องลงมาเป็นการรณรงค์ให้ความรู้/
ประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 31.88 (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า), 2555,
หน้า 8)

สภาพปัญหาเสพติดดังกล่าววันนี้จะรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น เขตดุสิต กทม. เพราะจากการที่ผู้ดำเนินการวิจัยได้เข้าไป
ดำเนินโครงการอบรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา โดยใช้กิจกรรม
ที่หลากหลายและสอดแทรกความรู้ทำให้เยาวชนได้รับทั้งความรู้และความบันเทิง
ซึ่งทางทีมงานจะช่วยกันสอดส่องดูแลและสังเกตพฤติกรรมของเยาวชน โดยนำ
ข้อมูลที่ได้มาประกอบกับข้อมูลของทางโรงเรียน และติดตามประเมินผลพฤติกรรม
อย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมี
ความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง และการรณรงค์ต่อต้าน
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” เพื่อนำผลการศึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ นำไปเป็นข้อมูลในการกำหนด
ทิศทางการป้องกันและแนวทางการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานภาครัฐ ได้อย่างตรง
จุดและถูกต้อง และเพื่อเป็นแนวทางในการให้คำแนะนำแก่เยาวชนให้มีพัฒนาการ
ที่เหมาะสมและเติบโตไปเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

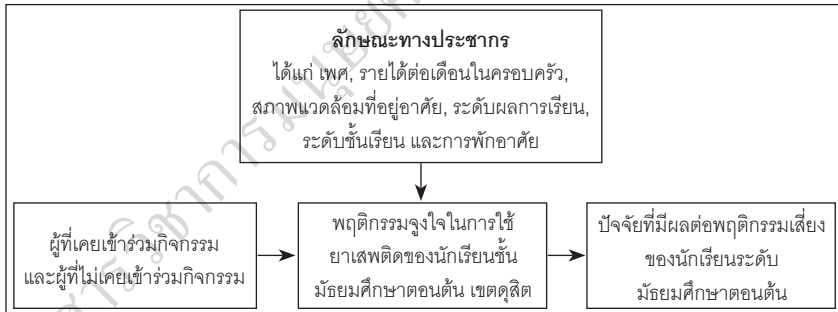
วัตถุประสงค์การศึกษา

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตดุสิต กทม.
2. ศึกษาผลการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตดุสิต กทม.

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

กรอบแนวคิดนี้ใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้ยังได้ศึกษาผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมและผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติด โดยมีกรอบแนวคิด ดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ได้ทำการศึกษาการใช้กิจกรรมด้านพฤติกรรมเสี่ยงและการรณรงค์ต่อต้านการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. **ขอบเขตด้านพื้นที่** การศึกษาครั้งนี้ กำหนดขอบเขตการศึกษาเขตดุสิต ได้แก่ โรงเรียนวัดราชาธิวาส โรงเรียนราชวินิตมัธยม และโรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์

2. **ขอบเขตประชากรที่ศึกษา** ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตดุสิต กทม. แบ่งเป็นนักเรียนชาย 2,542 คน นักเรียนหญิง 1,920 คน รวม 4,462 คน สำหรับผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด แบ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,460 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 1,535 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 1, 467 คน (กลุ่มนโยบายและแผน, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1, 2556) ใช้กลุ่มตัวอย่าง 351 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตดุสิต กทม. จำนวน 4,462 คน
2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณตามวิธี Taro Yamane ในระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนดความผิดพลาดไม่เกิน 5% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 351 คน กำหนดสัดส่วนระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 จำนวนละเท่า ๆ กัน คละกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง ด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีใช้ตารางเลขสุ่ม (Table of Random Numbers) ที่กำหนดขึ้นจากคอมพิวเตอร์มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- 1) กำหนดหมายเลขประจำตัวให้แก่สมาชิกทุกหน่วยในประชากร โดยนำจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ ดังนี้

ประชากร 100 คน	ให้กำหนดหมายเลข 001-100
ประชากร 500 คน	ให้กำหนดหมายเลข 001-500
ประชากร 1,000 คน	ให้กำหนดหมายเลข 001-1,000 เป็นต้น

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

จากสมมุติฐานการวิจัยทั้ง 2 ข้อ ได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยกลุ่มประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตดุสิต กทม. ดังนี้

1. สมมุติฐานที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทำให้พฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. สมมุติฐานที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติดมีผลต่อพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ การเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติด

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติด ประกอบด้วยปัจจัยเสี่ยง 7 ประการดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง
2. ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว
3. ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน
4. ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน
5. ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ
6. ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน
7. ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชน

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย

ใช้ระยะเวลา 4 เดือน (15 ตุลาคม 2555 - 15 กุมภาพันธ์ 2556)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เยาวชนกลุ่มเสี่ยง หมายถึง ผู้ที่ได้รับการศึกษาในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (เรียกย่อว่า ม.ต้น) คือช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนวัดราชาธิวาส โรงเรียนราชวินิต มัธยม และโรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. พฤติกรรมเสี่ยง หมายถึง พฤติกรรมที่ผิดปกติไปจากพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่ หรือความประพฤติที่แตกต่างไปจากบรรทัดฐานของกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มคนในสังคมเห็นว่าผิดหรือแตกต่างจากคนทั่วไป

3. ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือยาใด ๆ ก็ตาม เมื่อบุคคลเสพหรือรับเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะเป็นการรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการอื่น ๆ ติดต่อกันเป็นเวลานานหรือชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วก่อให้เกิดสภาพเป็นพิษเรื้อรัง และก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อผู้เสพและสังคม

4. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด หมายถึง เป็นการแสดงออกที่เกิดจากการถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้าและนำไปสู่การทดลองเสพและติดยาเสพติดในที่สุด ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยเสี่ยง 7 ประการดังนี้

4.1 ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง หมายถึง สภาพะภายในตัวนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น กรรมพันธุ์ ความพิการ ภาวะแห่งจิตใจ สติปัญญา สัญชาติญาณ โรคภัยไข้เจ็บ

4.2 ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู การเป็นต้นแบบของพ่อแม่และญาติ

4.3 ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่ประกอบด้วยผู้บริหาร ครูผู้สอน อาคารสถานที่ ระบบบริหารการปกครอง และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในโรงเรียน

4.4 ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในชุมชนที่ประกอบด้วยกลุ่มครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัย เช่น ชุมชนเมือง ชุมชนแออัด การปกครองของผู้นำ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม

4.5 ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ หมายถึง รายได้ของครอบครัวที่ได้รับในแต่ละเดือน ซึ่งรายได้นี้จะมาใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบุตร

4.6 ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน หมายถึง การคบหาสมาคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ติดต่อกัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกันทั้งภายในโรงเรียน ชุมชน และต่างชุมชน

4.7 ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชน หมายถึง กระบวนการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก และข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่การสื่อสารระหว่างบุคคล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก
2. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นซึ่งมีลักษณะแบบปลายปิด
3. สร้างแบบสอบถามโดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย เพศ รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับผลการเรียน ระดับชั้นเรียน และการพักอาศัย

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและคุณลักษณะของผู้ประเมินภายนอก โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 35 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด เบื้องต้นให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบว่าเคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่ ถ้าตอบว่า เคย ให้ตอบข้อมูลในตารางต่อ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 6 ข้อ

4. นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องและความเหมาะสมนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจและแก้ไขปรับปรุงแล้ว นำเสนอขอความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา จัดพิมพ์เพื่อนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนในสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามมาหาค่าความเที่ยง (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97666

7. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไข จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์สำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งถัดไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับการประเมินภายนอก รอบ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขตดุสิต เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งถัดไป

2. แจกแบบสอบถามให้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กำหนดวันเวลาในการขอรับคืนแบบสอบถาม และไปปรับแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามที่ได้จากสถานศึกษา ตรวจสอบความสมบูรณ์และจำแนกตาม เพศ รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับผลการเรียน ระดับชั้นเรียน และการพักอาศัย

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบดูความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา เพื่อใช้ในการวิเคราะห์

2. นำข้อมูลแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในรูปแบบตาราง

3. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. นำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 116)

ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความคิดเห็นในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

6. วิเคราะห์ค่าความแตกต่างจำแนกตาม เพศ รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับผลการเรียน ระดับชั้นเรียน และการพักอาศัย โดยใช้ t-test

7. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of variance) เมื่อผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 การทดสอบหาค่าความแตกต่างจำแนกตามเพศ รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับผลการเรียน ระดับชั้นเรียน และการพักอาศัย ด้วยการตรวจสอบความแปรปรวนโดยใช้ t-test

3.2 การทดสอบหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of variance) เมื่อวิเคราะห์พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาอภิปรายผล แต่ละส่วนของแบบสอบถามมีการวิเคราะห์ผลข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงผลข้อมูลเป็นคำร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์ด้านปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจหลังการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้าน ยาเสพติด แสดงผลข้อมูลเป็นคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแสดงผลข้อมูล เป็นคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test เปรียบเทียบ 2 กลุ่ม คือ ผู้เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและ ผู้ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 351 คน เป็นชาย 180 คน คิดเป็นร้อยละ 51.28 เป็นหญิง 171 คน คิดเป็นร้อยละ 48.72 ในสัดส่วนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนรายได้ต่อเดือนของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วง มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาอยู่ในช่วง 9,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.49 และรายได้ต่อเดือนของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่น้อยที่สุด คืออยู่ในช่วงน้อยกว่า 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.95 ส่วนที่พำอาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ที่พักอาศัยส่วนใหญ่ คือ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 52.42 รองลงมาอาศัยอยู่บ้านเช่า/
อพาร์ทเมนท์ คิดเป็นร้อยละ 43.02 และที่พักอาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่
น้อยที่สุด คือ ชุมชนแออัด คิดเป็นร้อยละ 4.56 ส่วนระดับผลการเรียนของผู้ตอบ
แบบสอบถาม พบว่าระดับผลการเรียนส่วนใหญ่ คือ เกเรดเฉลี่ยสะสม 2.01-3.00
คิดเป็นร้อยละ 59.83 รองลงมา มีเกเรดเฉลี่ยสะสม 3.01-4.00 คิดเป็นร้อยละ 28.77
และระดับผลการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่น้อยที่สุด คือ เกเรดเฉลี่ยสะสม
ต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 11.40 ส่วนระดับชั้นเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม
พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวน 117 คน
คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของแต่ละชั้นปี ส่วนการพักอาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม
พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา คิดเป็นร้อยละ 66.67
รองลงมาอาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 20.80 อาศัยอยู่กับมารดา จำนวน 28 คน
และการพักอาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่น้อยที่สุด คือ อาศัยอยู่กับบิดา
คิดเป็น ร้อยละ 4.56

2. ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจูงใจของการใช้ ยาเสพติด

จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจูงใจ
ในการใช้ยาเสพติด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งเป็น 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัย
เกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน ชุมชน เศรษฐกิจ และสื่อมวลชน

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดโดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดโดยรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติด	$\bar{x}$	S.D.	ระดับพฤติกรรมเสี่ยง	อันดับที่
1. ปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง	4.45	0.98	น้อย	7
2. ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว	4.36	0.99	น้อย	6
3. ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน	4.30	1.00	น้อย	5
4. ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน	4.12	1.12	น้อย	3
5. ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน	4.10	1.28	น้อย	2
6. ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ	4.12	1.31	น้อย	4
7. ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชน	2.62	1.49	ปานกลาง	1
ค่าเฉลี่ยรวม	28.07			

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย เรียงค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมเสี่ยงแต่ละปัจจัยจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชน ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัวและปัจจัยเกี่ยวกับตัวเองโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 4.12, 4.10, 4.12, 4.30, 4.36 และ 4.45 ตามลำดับ

3. ผลวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจหลังการเข้าร่วมกิจกรรมด้าน ยาเสพติด

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของกิจกรรมรณรงค์
 ต่อต้านยาเสพติดโดยรวมและรายด้าน

กิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	อันดับที่
1. หลังจากที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของยาเสพติด	4.03	1.08	มาก	3
2. สื่อวีดีโอให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและอันตรายของยาเสพติด	4.03	0.98	มาก	4
3. นักเรียนมีโอกาสร่วมแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม	3.82	1.12	มาก	5
4. ความรู้และทักษะที่ได้รับจากกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด	3.74	1.15	มาก	6
5. การมีส่วนร่วมออกแบบโปสเตอร์รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนช่วยลดปัญหาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงได้	4.16	0.94	มาก	1
6. กิจกรรมเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดช่วยลดปัญหาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงได้	4.05	1.10	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	24.12			

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามหลังการเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติดทั้งสิ้น 176 คน มีความพึงพอใจหลังการเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติด โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในทุกกิจกรรมเรียงตามลำดับ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมออกแบบโปสเตอร์รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนช่วยลดปัญหาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงได้ 2) กิจกรรมเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ช่วยลดปัญหาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงได้ 3) หลังจากที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติด เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของยาเสพติด 4) สื่อวีดีโอให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและอันตรายของยาเสพติด 5) นักเรียนมีโอกาสร่วมแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติด 6) ความรู้และทักษะที่ได้รับจากกิจกรรมด้านยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 47.47,

46.46, 44.44, 43.43, 37.37 และ 35.35 ตามลำดับ และจากการจัดอันดับของกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดโดยรวมและรายด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจหลังเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายยาเสพติด

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 351 คน เคยเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 176 คน คิดเป็น ร้อยละ 50.14 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 49.86 จากนั้นนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายยาเสพติดโดยแบ่งเป็น 7 ด้าน ดังนี้

4.1 ปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายยาเสพติดด้านปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง

รายการ	$\bar{x}$		t	Sig
	ไม่เคย	เคย		
1. นักเรียนรู้สึกกังวลในเรื่องบุคลิกลักษณะของตัวเอง	3.44	4.37	-6.397	0.000*
2. นักเรียนรู้สึกเป็นปมด้อยด้านสติปัญญา	4.39	4.70	-2.640	0.000*
3. นักเรียนมีความพิการทางด้านร่างกาย	4.22	5.00	7.775	0.000*
4. นักเรียนมีปัญหาส่วนตัว	3.42	4.96	-10.925	0.000*
5. นักเรียนมีภาวะความเครียดทางประสาท	4.94	4.96	-0.749	0.134

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หมายเหตุ; ไม่เคย =ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด,
 เคย =เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติด ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตัวเองระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด พบว่ามี 4 พฤติกรรมมีผลแตกต่างกัน คือ 1) นักเรียนรู้สึกกังวลในเรื่องบุคลิกลักษณะของตัวเอง 2) นักเรียนรู้สึกเป็นปมด้อยด้านสติปัญญา 3) นักเรียนมีความพิการทางด้านร่างกาย 4) นักเรียนมีปัญหาส่วนตัว ทั้ง 4 พฤติกรรมดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดของกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

4.2 ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว

ตารางที่ 4 ตารางผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว

รายการ	$\bar{x}$		t	Sig
	ไม่เคย	เคย		
1. สมาชิกในครอบครัวนักเรียนมีพฤติกรรม ดื่มสุราแล้วเกิดการทะเลาะวิวาท	4.74	4.83	-0.835	0.104
2. ผู้ปกครองนักเรียนเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ กระทำรุนแรงทางร่างกาย	4.97	4.96	0.428	0.392
3. นักเรียนถูกคาดหวังในเรื่องของการเลือกสาขาวิชาจากผู้ปกครอง	3.57	4.52	-6.999	0.018*
4. ครอบครัวนักเรียนไม่มีเวลาพบหน้ากัน จึงไม่มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน	3.79	4.28	-3.200	0.000*
5. นักเรียนรู้สึกว่าคุณปกครองไม่สามารถเป็นที่พึ่งได้เมื่อเกิดปัญหากับนักเรียน	4.29	4.30	-0.033	0.312

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติด ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด พบว่ามี 2 พฤติกรรมมีผลแตกต่างกัน คือ 1) นักเรียนถูกคาดหวังในเรื่องของการเลือกสาขาวิชาจากผู้ปกครอง 2) ครอบครัวนักเรียนไม่มีเวลาพบหน้ากันจึงไม่มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้ง 2 พฤติกรรมดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดของกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

4.3 ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน

ตารางที่ 5 ตารางผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ต่อพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน

รายการ	$\bar{x}$		t	Sig
	ไม่เคย	เคย		
1. ในกลุ่มเพื่อนนักเรียนมีการสูบบุหรี่	4.29	4.49	-1.766	0.020*
2. ในกลุ่มเพื่อนนักเรียนมีการดื่มแอลกอฮอล์	4.06	4.39	-2.329	0.032*
3. นักเรียนถูกเพื่อนข่มขู่ ทำร้ายร่างกาย	4.00	4.53	-3.351	0.003*
4. นักเรียนอยากหยุดเรียนหรือลาออกเมื่อเข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้	4.23	4.49	-1.872	0.025*
5. นักเรียนอยากมีโทรศัพท์แพง ๆ เมื่อเห็นเพื่อนมี	3.90	4.61	-4.893	0.000*

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติด ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด พบว่าทั้ง 5 พฤติกรรมมีผลแตกต่างกัน คือ 1) ในกลุ่มเพื่อนนักเรียนมีการสูบบุหรี่ 2) ในกลุ่มเพื่อนนักเรียนมีการดื่มแอลกอฮอล์ 3) นักเรียนถูกเพื่อนข่มขู่ ทำร้ายร่างกาย 4) นักเรียนอยากหยุดเรียนหรือลาออกเมื่อเข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้ 5) นักเรียนอยากมีโทรศัพท์แพง ๆ เมื่อเห็นเพื่อนมี ทั้ง 5 พฤติกรรมดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดของกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้า

ร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

4.4 ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน

ตารางที่ 6 ตารางผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติดต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดด้านปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน

รายการ	$\bar{x}$		t	Sig
	ไม่เคย	เคย		
1. โรงเรียนอยู่ในชุมชนใกล้ร้านค้าคาราโอเกะ	4.70	4.80	-1.351	0.009*
2. นักเรียนพบเห็นการพกพาสารเสพติดของกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน	4.25	4.77	-6.564	0.000*
3. นักเรียนรู้สึกที่โรงเรียนมีกฎระเบียบที่เข้มงวดเกินไปจนนักเรียนรับไม่ได้	2.98	4.02	-6.499	0.000*
4. นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนเมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน	3.00	3.63	-4.083	0.000*
5. นักเรียนรู้สึกว่าตนเองไม่ปลอดภัยเมื่ออยู่ในโรงเรียน	4.26	4.68	-2.602	0.000*

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติด ด้านปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด พบว่าทั้ง 5 พฤติกรรมมีผลแตกต่างกัน คือ 1) โรงเรียนอยู่ในชุมชนใกล้ร้านค้าคาราโอเกะ 2) นักเรียนพบเห็นการพกพาสารเสพติดของกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน 3) นักเรียนรู้สึกที่โรงเรียนมีกฎระเบียบที่เข้มงวดเกินไปจนนักเรียนรับไม่ได้ 4) นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนเมื่อไม่เข้าใจ ในเนื้อหาวิชาที่เรียน 5) นักเรียนรู้สึกว่าตนเองไม่ปลอดภัยเมื่ออยู่ในโรงเรียน ทั้ง 5 พฤติกรรมดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดของกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่ม ผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

4.5 ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน

ตารางที่ 7 ตารางผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรม
รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดด้าน
ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน

รายการ	$\bar{x}$		t	Sig
	ไม่เคย	เคย		
1. ชุมชนนักเรียนการแพร่ระบาด ยาเสพติด	4.82	4.93	-2.053	0.000*
2. คนในชุมชนประพฤติตน เสเพล เกเร เป็นอันธพาล	4.35	4.76	-3.103	0.000*
3. ในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจำนวนมาก	2.42	3.40	-5.702	0.000*
4. คนในชุมชนของนักเรียนยอมรับ วัฒนธรรมใหม่ ๆ โดยมองว่าวัฒนธรรม ท้องถิ่นดั้งเดิมเป็นเรื่องล้าสมัย	3.12	4.49	-8.303	0.019*
5. ผู้นำในชุมชนหมู่บ้านของนักเรียนไม่มี ความยุติธรรมในการจัดการแก้ไขปัญหา คนในชุมชน	4.14	4.58	-2.779	0.000*

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้
ยาเสพติด ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรม
ต้านยาเสพติด พบว่าทั้ง 5 พฤติกรรมมีผลแตกต่างกัน คือ 1) ชุมชนนักเรียนการแพร่
ระบาดยาเสพติด 2) คนในชุมชน ประพฤติตนเสเพล เกเร เป็นอันธพาล 3) ในชุมชน
ที่นักเรียนอาศัยอยู่ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจำนวนมาก 4) คนใน
ชุมชนของนักเรียนยอมรับวัฒนธรรมใหม่ ๆ โดยมองว่าวัฒนธรรมท้องถิ่นดั้งเดิมเป็น
เรื่องล้าสมัย 5) ผู้นำในชุมชนหมู่บ้านของนักเรียนไม่มีความยุติธรรมในการจัดการ
แก้ไขปัญหาคคนในชุมชน ทั้ง 5 พฤติกรรมดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้
ยาเสพติดของกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่ากลุ่ม ผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม
รณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

4.6 ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

ตารางที่ 8 ตารางผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรม
 วรรณคดีต่อต้านยาเสพติดต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดด้าน
 ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

รายการ	$\bar{x}$		t	Sig
	ไม่เคย	เคย		
1. ผู้ปกครองมีรายได้ไม่แน่นอน	3.40	4.21	-5.057	0.000*
2. นักเรียนต้องการสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว จึงต้องหาเงินโดยวิธีที่ไม่เหมาะสม ไม่คำนึงถึงความเสียหายตัวเอง	1.84	3.31	-9.648	0.004*
3. นักเรียนมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ เห็นว่าครอบครัวยากจน จึงต้องดิ้นรน หาเงินโดยไม่คำนึงถึงอาชีพที่ทุจริต	4.59	4.80	-1.541	0.005*
4. นักเรียนมีเพื่อนที่ฐานะดี แตกต่างกับตน จึงคิดน้อยใจโดยหาทางออกไม่ยอมแพ้ โชคชะตาชีวิตที่เป็นอยู่	4.79	4.96	-2.827	0.000*
5. นักเรียนมีความพร้อมด้านการเงิน สามารถสนองความต้องการในการซื้อ โทรศัพท์ที่มีราคาแพง	4.46	4.81	-2.612	0.000*

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้
 ยาเสพติด ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วม
 กิจกรรมวรรณคดีต่อต้านยาเสพติด พบว่าทั้ง 5 พฤติกรรมมีผลแตกต่างกัน คือ
 1) ผู้ปกครองมีรายได้ไม่แน่นอน 2) นักเรียนต้องการสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว
 จึงต้องหาเงินโดยวิธีที่ไม่เหมาะสม ไม่คำนึงถึงความเสียหายตัวเอง 3) นักเรียนมี
 ความกตัญญูต่อพ่อแม่ เห็นว่าครอบครัวยากจน จึงต้องดิ้นรนหาเงินโดยไม่คำนึงถึง
 อาชีพที่ทุจริต 4) นักเรียนมีเพื่อนที่ฐานะดี แตกต่างกับตน จึงคิดน้อยใจโดยหาทาง
 ออกไม่ยอมแพ้โชคชะตาชีวิตที่เป็นอยู่ 5) นักเรียนมีความพร้อมด้านการเงิน สามารถ

สนองความต้องการในการซื้อโทรศัพท์ที่มีราคาแพง ทั้ง 5 พฤติกรรมดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดของกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมต้านยาเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมต้านยาเสพติด

4.7 ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชน

ตารางที่ 9 ตารางผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชน

รายการ	$\bar{x}$		t	Sig
	ไม่เคย	เคย		
1. สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน	1.80	2.29	-3.104	0.015*
2. การโฆษณา การสื่อสารในปัจจุบันสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนหลงใหล	1.67	2.19	-3.320	0.395
3. กระแสอิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การโฆษณาในยุคโลกาภิวัตน์มีแรงจูงใจให้นักเรียนหลงใหลจนเกิดการเบี่ยงเบนความคิด	1.77	2.93	-5.938	0.000*
4. ในยุคโลกาภิวัตน์มีผลทำให้นักเรียนตกเป็นเครื่องมือของนายทุนที่แสวงหาผลประโยชน์ไร้เดียงสา	3.03	4.39	-8.079	0.384
5. นักเรียนมีความพอใจที่ได้เข้าไปเที่ยวชมตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ มากกว่าจะอยู่กับครอบครัว	2.88	3.23	-1.608	0.031*

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติด ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง ระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรม

รณรงค์ต่อต้านยาเสพติด พบว่ามี 3 พฤติกรรมมีผลแตกต่างกันได้แก่ 1) สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน 2) กระแสอิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การโฆษณาในยุคโลกาภิวัตน์ มีแรงจูงใจให้นักเรียนหลงใหลจนเกิดการเบี่ยงเบนความคิด 3) นักเรียนมีความพอใจที่ได้เข้าไปเที่ยวชมตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ มากกว่าจะอยู่กับครอบครัว ทั้ง 3 พฤติกรรมดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดของกลุ่มผู้ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่ากลุ่ม ผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง และการรณรงค์ต่อต้านพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตดุสิต กทม. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตดุสิต กทม. จากการวิเคราะห์ห้ข้อมูลขอสรุปประเด็นสำคัญในการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติด ในระดับมากที่สุดจากปัจจัย 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสื่อมวลชน สำหรับปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติด 1 พฤติกรรม คือ นักเรียนต้องการสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว จึงต้องหาเงินโดยวิธีที่ไม่เหมาะสม ไม่คำนึงถึงความเสี่ยงต่อตนเองส่วนด้านปัจจัยสื่อมวลชนมีพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติด 3 พฤติกรรม คือ 1) การโฆษณา การสื่อสารในปัจจุบันสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนหลงใหล 2) สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน 3) กระแสอิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การโฆษณาในยุคโลกาภิวัตน์มีแรงจูงใจให้นักเรียนหลงใหลจนเกิดการเบี่ยงเบนความคิด

2. ผลวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจหลังการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจหลังการ เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดทั้ง 6 กิจกรรม มีความ

พึงพอใจในระดับมากที่สุดในทุกกิจกรรม โดยกิจกรรมที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ การมีส่วนร่วมออกแบบโปสเตอร์รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนช่วยลดปัญหาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงได้

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดต่อบัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติด

จากการศึกษาพบว่าผลการเปรียบเทียบบัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมุ่งใจในการใช้ยาเสพติดระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยและเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด พบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับพฤติกรรมเสี่ยงในบัจจัยทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ บัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน ชุมชน เศรษฐกิจ และสื่อมวลชน ซึ่งมีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติด ซึ่งพฤติกรรมที่มีระดับความเสี่ยงต่อกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติดมากที่สุด คือ กระแสอิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การโฆษณาในยุคโลกาภิวัตน์มีแรงจูงใจให้นักเรียนหลงใหลจนเกิดการเบี่ยงเบนความคิด (บัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชน) และพฤติกรรมที่มีระดับความเสี่ยงน้อยที่สุด คือ ผู้ปกครองนักเรียนเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ กระทำรุนแรงทางร่างกาย (บัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว) ส่วนพฤติกรรมที่มีระดับความเสี่ยงต่อกลุ่มผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมด้านยาเสพติดมากที่สุด คือ การโฆษณา การสื่อสารในปัจจุบันสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนหลงใหล (บัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชน) และพฤติกรรมที่พบว่ามีระดับความเสี่ยงน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีความพิการทางด้านร่างกาย (บัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง)

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาบัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง และการรณรงค์ต่อต้านพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตอุตสาหกรรม. เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอุตสาหกรรม. จำนวน 351 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า มีค่า

ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9766 ผลการวิจัยพบว่า จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในระดับมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านสื่อมวลชน พฤติกรรมที่มีผลจูงใจมี 3 พฤติกรรม ได้แก่ 1) การโฆษณา การสื่อสารในปัจจุบันสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนหลงใหล 2) สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน 3) กระแสอิทธิพลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การโฆษณาในยุคโลกาภิวัตน์มีแรงจูงใจให้นักเรียนหลงใหลจนเกิดการเบี่ยงเบนความคิด แสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนในปัจจุบันทั้งสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือช่องทางอื่น เช่น อินเทอร์เน็ตมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งหากสื่อดังกล่าวนำเสนอพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยเฉพาะเกี่ยวกับด้านยาเสพติดอาจมีผลทำให้นักเรียนเกิดการเลียนแบบได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศศิประภา สุขแจ่ม (2551, หน้า 70) ศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดสระแก้ว พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับสูง

2. ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นหลังการเข้าร่วมกิจกรรมต้านยาเสพติด พบว่านักเรียนที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการเข้าร่วมกิจกรรมต้านยาเสพติดทั้ง 6 กิจกรรม โดยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในทุกกิจกรรม โดยกิจกรรมที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ “การมีส่วนร่วมออกแบบโปสเตอร์รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนช่วยลดปัญหาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงได้” แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสนใจเรื่องความรู้ด้านยาเสพติดและมีแนวความคิดที่ดีในการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด จึงถือเป็นวิธีที่ดีที่จะแก้ปัญหาเสพติดในโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาของสมนึก จุลนาง (2549) ศึกษาการดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหาเสพติดในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 และเขต 2 กล่าวว่า “การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในโรงเรียนด้านการจัดกิจกรรมรณรงค์เกี่ยวกับยาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะกิจกรรม 3 อันดับแรก คือ การจัดกิจกรรมประกวดต่าง ๆ เช่น ประกวดเรียงความ วาดภาพ ถ่ายภาพ การแสดง เล่าเรื่อง หรือเขียนบทความ บทประพันธ์ คำขวัญเกี่ยวกับยาเสพติด รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเพื่อการต่อต้านยาเสพติด

ในรูปแบบที่จะสื่อถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้ เช่น เขียนคำขวัญ ภาพวาด ภาพล้อเลียน ภาพเขียน หุ่นประดิษฐ์ การแต่งกายแฟนซี ละคร การร้องเพลง การแสดงทางศิลปวัฒนธรรม และการแสดงดนตรี และให้การสนับสนุนด้านสื่อที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพแก่ท้องถิ่น เช่น ไปสเตอร์ แผ่นพับ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สติกเกอร์ ตามลำดับ และกิจกรรมต่อมา คือ การให้นักเรียนช่วยกันจัดทำแผ่นป้าย เพื่อการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในโอกาสต่าง ๆ”

การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคย และเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ต่อพฤติกรรม จูงใจในการใช้ยาเสพติด พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดทั้ง 7 ด้าน ระหว่างกลุ่มที่ไม่เคย และเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับพฤติกรรมเสี่ยงในปัจจุบันทั้ง 7 ด้าน และมีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดมีผลทำให้พฤติกรรมจูงใจในการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นน้อยกว่าการไม่จัดกิจกรรม ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาของ ศิริวัฒน์ เปรมจิตร์ (2547) ศึกษาเรื่อง การติดตามและประเมินผลโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม พบว่าหลังเสร็จสิ้นโครงการ นักเรียนมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการต่อต้านการใช้ยาเสพติดในระดับสูงทั้ง 2 ด้าน นับว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดกิจกรรมด้านยาเสพติดมีผลประเมินโครงการในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของบัวแวว โคตรนรินทร์ (2547) ศึกษาการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 และเขต 2 กล่าวว่า “รูปแบบด้านการรณรงค์ต่อต้าน ยาเสพติดเพื่อสร้างความตระหนัก พบว่า การดำเนินงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมลานกีฬาต้านยาเสพติดโดยสนับสนุน การเล่นกีฬาหลังเลิกเรียน รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมประกวดคำขวัญเรียงความ ตอบปัญหาเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด”

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง และการรณรงค์ต่อต้านพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตดุสิต กทม. ปัญหาอันดับ 1 ที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้ยาเสพติด คือ ปัจจัยด้านสื่อมวลชนโดยเฉพาะการเลียนแบบจากดารา นักร้อง นักแสดง และการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนในปัจจุบันทั้งสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือช่องทางอื่น เช่น อินเทอร์เน็ตมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน หากสื่อนำเสนอพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับด้านยาเสพติดอาจมีผลทำให้นักเรียนเกิดการเลียนแบบได้ ดังนั้นบิดา มารดา ครูอาจารย์ ควรให้คำปรึกษา อบรมพฤติกรรมที่ไม่ดีและให้คำแนะนำที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ดี ตลอดจนในส่วนของโรงเรียน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนควรให้ความสนใจในการแก้ปัญหาด้านสื่อมวลชน

2. จากผลที่ได้ศึกษาการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ไม่เคย และเคยเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด เป็นกิจกรรมที่ช่วยลดพฤติกรรมงูใจการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และเป็นวิธีการหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดซึ่งก่อให้เกิดเจตคติกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

ข้อเสนอแนะของการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาจำนวน 3 โรงเรียน ในพื้นที่การศึกษาเขต 1 (เขตดุสิต) กรุงเทพมหานคร ควรทำการศึกษาที่โรงเรียนอื่น ๆ ด้วย เพื่อจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ เพราะการทำวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาที่จำกัดเพียง 4 เดือน

2. ควรศึกษาวิจัยถึงกระบวนการมีส่วนร่วมการแก้ไขปัญหาเสพติดของฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ ชุมชน สถานศึกษา และผู้ประกอบการ เพื่อได้รับทราบกระบวนการของการแก้ไขในภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางช่วยเหลือเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

บรรณานุกรม

- เชตุพน. (2554). ปัญหาหรือสาเหตุของการติดยาเสพติด. วันที่ค้นข้อมูล 21 มกราคม 2556, จาก <http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/CauseDrug1.html>
- นพมาศ อึ้งพระ ฉีรเวดิน. (2551). ทฤษฎีบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นพรัตน์ บำรุงชาติ. (2553). ปัญหาอาชญากรรมและสังคม. ม.ป.ท.
- ปกรณ ประจัญบาน. (2553). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประดิษฐ์ สันธวรรณรงค์. (2556). เอกสารประกอบการประชุมวิชาการยาเสพติดแห่งชาติครั้งที่ 14. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข
- ปริญญา เจ็ดโคม. (2554). พฤติกรรมมนุษย์. วันที่ค้นข้อมูล 21 มกราคม 2556, จาก <http://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior>
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า). (2555). นิด้าโพล สำนัวจมความคิดเห็นของประชาชนในปี 2555 เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดในวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.